

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਗੁਣ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰ ਲਵੋਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਹਿੰਦੇ ਬੋਲ ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬੋਲ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ?
- ਉਤਰ:- ਡਰਾਮੇ ਵੱਚਿ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਤਾਂ ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਮ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਨਿ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਦੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਲਿ ਸਕਦਾ, ਇਸਲਈ ਡਰਾਮਾ ਕਹਿ ਕੇ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੱਚਿ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੂਬ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰੋ।

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਵੀਆਸ ਨੇ ਲਖਿਆ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਤਿ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੇ ਹੀਂਦੀ ਵੱਚਿ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਹਜਿ ਅੱਖਰ ਹੈ ਕੀ ਹੋ ਬੱਚਿ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਇਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ ਹੋ ਬੱਚਿ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਬੱਚਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਕੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਸੋਭਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਕੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਰਿਤਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਨਰਿਤਰ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਨਰਿਤਰ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਪਛਿਤੀ ਵੱਚਿ ਆਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੈਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਹੋਰ ਜੋ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਡੀਫੀਕਲਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਛਿਤੀ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਜੋ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਉਠਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਿਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ, ਭਾਗਵਤ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵੱਚਿ ਲਖਿਆ ਹੈ ਕੀ ਪਾਂਡਵ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਪਰਲੈਂ ਹੋਈ ਆਦਿ - ਆਦਿ...। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ ਭਵਿਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਹੋਰਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵੱਚਿ ਇਥੇ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਜੋ ਵੀ ਹਨ ਉਹ ਭਵਿਖ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਉਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵੱਚਿ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਬ੍ਰਹਮ ਵੱਚਿ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਚਿ ਮਲਿ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਹੋਇਆ ਭਵਿਖ ਦੇ ਲਈ। ਪਰੰਤੂ ਭਵਿਖ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੀ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਅਯਥਾਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਸਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਵੱਚਿ ਲੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਹੈ ਅਯਥਾਰਥ। ਲੀਨ ਤੇ ਕਸਿ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾ ਤੱਤਵ ਕੋਈ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਝੂਠ। ਝੂਠਖੰਡ ਵੱਚਿ ਹਨ ਸਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ। ਸੱਚਖੰਡ ਵੱਚਿ ਹਨ ਸਾਰੇ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੱਚਖੰਡ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਸੀ, ਹੁਣ ਹੈ ਝੂਠਖੰਡ। ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਸ.ਵਿ ਨੇ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੱਚਖੰਡ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਹ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਸਕ੍ਰਿਫ ਮਹਿਮਾ ਜੋ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਸੋ ਇਵੇਂ ਹੀ ਤੋਤੇ ਮਸਿਲ ਕਹਾਂ ਦੰਦਿ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੇ ਆਕੇ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਈ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਸ.ਵਿ ਕੀ ਆਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਉਣਗੇ ਵੀ ਕਵਿ? ਜਦਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫਰਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮੈਂ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਪਤਤਿ ਹੈ। ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਸਿਵ ਵੱਚਿ ਸੈਤਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਚੱਲ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਬੋਮਬਜ਼ ਆਦਿ ਬਨਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਵਿ ਉਹ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਤਿ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੇ ਖਲਾਸ ਹੋਵੇਗਾ? ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਕਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਕਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖਾਦ ਨਕਿਲੇਗੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੱਚਿ ਖਾਦ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਨਕਿਲੇਗੀ, ਇਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੀ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ, ਇਸਨੂੰ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵੱਚਿ ਪਾਕੇ ਉਸ ਵੱਚਿ ਕਚਿੜ੍ਹਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਸੋਨੇ ਵੱਚਿ ਖ.ਦ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਅੱਗ ਵੱਚਿ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਕਾਮ ਚੀਤਾ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਚੀਤਾ। ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਖਾਦ ਨਕਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨਪੁਰੀ ਵੱਚਿ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣੋਗੇ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਜਯੰਤੀ ਤੇ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਇਹ ਪਦਵੀ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਹੀ ਫਰਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦਾ ਜਨਮ ਦਨਿ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਬਲਿਕੁਲ ਮੁੰਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਗੀਤਾ ਵੱਚਿ ਜੋ ਕਹਿਾ - ਮਾਮੇਕਮ

ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਕੀਸ ਨੇ ਕਹਿਾ ਹੈ? ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਹਿਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਨਰਿਅਕਾਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਚ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਜਰੂਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਉਚੀ ਤੇ ਉਚੀ ਮੱਤ ਹੈ। ਉਸ ਇੱਕ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਸਿੰਨੂੰ - ਸੰ.ਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਫਰਿ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਸਪਿ ਹੈ ਕੀ ਭੁੱਲ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੜੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸਖਿਅਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਬੜੀ ਭਾਰੀ - ਭਾਰੀ ਜੋ ਭੁੱਲਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜੋਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣਾ, ਦੂਜਾ ਫਰਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ, ਕਲਪ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ - ਇਹ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਭੁੱਲਾਂ ਹਨ। ਕਲਪ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਬੋੜੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮੁੱਖ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਅੱਖਰ ਰੋਗ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰ.ਕਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਬੰਬ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚਿ ਸਾਰੀ ਨੂੰਪ ਹੈ। ਇਸ ਯਗਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵਨਿਸ਼ਾ ਜਵਾਲਾ ਨਕਿਲੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਨਿਸ਼ਾ ਅਰਥ ਨਮਿਤਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਵੱਚਿ ਨੂੰਪ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਹੀ ਸਾਰਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਫਰਿ ਪਾਰਟ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਸਿੰਨੂੰ ਸੰ.ਕਰ ਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਰੱਚਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫਰਿ ਵਸਿੰਨੂੰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਸੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਸੋ ਫਰਿ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਐਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਵੱਡੀ ਮਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫਰਿ ਨਮਿਤਿ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਲਸ਼ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੰਤਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਤਿਾਰ ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਦੰਤਿ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਖੀਠੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਤਿਾਰ ਅਤੇ ਵਜਾ ਆਦਿ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਰਸਵਤੀ ਦੀ ਗਿਆਨ ਮੁਰਲੀ ਚੰਗੀ ਸੀ। ਮਹਿਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਨਾਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਾ ਦੰਤਿ ਹਨ। ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਇਹ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਫਰਿ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਆਪਣੀ ਹੀ ਪੂਜਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹਾਂ ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ, ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪੁਰਜਾ। ਦੇਵੀਆਂ ਵੱਚਿ ਜੋ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੰਦਰਿ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪੂਜਯ ਪੁਜਾਰੀ ਅਸੀਂ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੇ ਸਦੈਵ ਪੂਜਯ ਹਨ। ਸ੍ਰ.ਰਜਵੇਸ਼ੀ ਜੋ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਫਰਿ ਪੁਜਾਰੀ ਭਗਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਪੋਹੀ ਪੂਜਯ ਆਪੋਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਦੀ ਸੀੜੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਗਿਰ ਚੰਤਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੋ ਸੱਖਿਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸੀੜੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 84 ਜਨਮ ਹਨ। ਪੂਜਯ ਸੀ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ। ਹਮ ਸੋ, ਸੋ ਹਮ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਹਮ ਸੋ, ਸੋ ਹਮ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਹਮ ਸੋ ਦੇਵਤਾ, ਸੋ ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ ..ਬਣੇ। ਹਮ ਸੋ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪੂਜਯ, ਪੁਜਾਰੀ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਪੂਜਯ ਪੁਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੂਰਜਵੇਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵੇਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਕੀਨੀ ਚੰਗੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਹਮ ਸੋ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਰਿਵਾਨ ਧਾਮ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਰਿਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਦੁੱਖ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਹੀ ਆਕੇ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਰਚਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, ਪੁਰਾਣੀ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਆਉਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ।

ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਜਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚਿ ਜੋ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਰਿ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਲਿਾ ਵੀ ਇੰਝ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਲੰਬਧ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਲੰਬਧ ਤੇ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਬਗਿਰ ਪ੍ਰਾਲੰਬਧ ਮਲਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਕਰੋ ਬਗਿਰ ਪਾਣੀ ਵੀ ਪੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸ ਅੱਖਰ ਰੋਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਵਿਹਾਰ ਵੱਚਿ ਰਹੋ। ਬਾਬਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਠਿਾ ਦੇਣਗੇ। ਸ.ਰਨਾਗਤ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਭੱਠੀ ਬਣਨੀ ਸੀ ਕਉਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਕੇ ਸ਼ਰਨ ਲਈ। ਸ਼ਰਨ ਤਾਂ ਦੇਣੀ ਪਵੇ ਨਾ। ਸ਼ਰਨ ਇੱਕ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੰਗ ਆਕੇ ਸ਼ਰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਤੰਗ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਇੰਜ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹੋਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਰਾਮ ਆਇਆ ਹੈ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰਨ ਵੱਚਿ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ। ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਵਿਹਾਰ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਸ਼ਰਨ ਅਸੀਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਲਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਾਂਗੇ।

ਬਾਪ ਸ੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਵਿਹਾਰ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਸਭ ਦੀ ਯਾਦ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ਾ ਹੋਣਗੇ। ਸਰਿਫ ਸ.ਰਨ ਲੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਤੇ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਵਿਏ ਅਜਹਿਾ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਇਨੇ ਲੱਖਾਂ ਆਕੇ ਕੱਥੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰਜਾ ਵੀ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਰਾਜਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬੋੜੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੈਕੰਡ ਵੱਚਿ ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿਾ ਕੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਲਿਾ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਉਹੀ ਆਕੇ ਲੈਣਗੇ। ਪਛਿੜੀ ਤੱਕ ਸਭ ਨੂੰ ਆਕੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨੂਰੇ ਰਤਨ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤਯੁਗ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਵਨ - ਵਨ ਤੋਂ ਰਾਜਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਵ੍ਰਧਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਲੱਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵੱਚਿ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਚਲੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੜਨੇ - ਕਰਨੇ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਬੱਲ ਨਾਲ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਕੇ ਸਰਿਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਛਿੜੀ ਵੱਚਿ ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਪ ਰਹੋਗੇ ਫਰਿ ਇਹ ਚੰਤਿਰ ਆਦਿ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਰਿਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ਾ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਕਰੋ

ਨਾ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ। ਕਸਿੰ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਫਸਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੋ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਓਗੇ। ਫੁਲ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਮਲਿਕੀ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਨਵੇਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਨਕਿਲਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ !

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਸਿੰ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਫਸਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਕੇ ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਭਵੰਖਿ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜਨਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜਾਉਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਸਵ - ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਸਵਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ੍ਵਮਾਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਲਬ੍ਰਿਕੇਟਰ ਭਵ।
ਅੱਜ ਕਲ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵੱਚਿ ਹਰ ਆਤਮਾ ਕਸਿੰ ਨਾ ਕਸਿੰ ਗੱਲ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਸ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਨ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਵਸੀਭੂਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਦੇ, ਕੋਈ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ, ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਦੁਖਦਾਈ ਸੰਸਕਾਰ - ਸਵਭਾਵ ਦੇ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾ ਮਲਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪੁਕਾਰਦੇ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਵਸੀਭੂਤ ... ਇਵੇਂ ਦੀ ਦੁੱਖ ਅਸ.ਤੀ ਦੇ ਵਸ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਲਬ੍ਰਿਕੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖਮਯ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਲਬ੍ਰਿਕੇਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਵ - ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਸਵਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ੍ਵਮਾਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਰਹਿ, ਰਹਿਮਦੀਲ ਬਣ ਲਬ੍ਰਿਕੇਟਰ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਦਾ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਸਨ ਤੇ ਵਰਿਜਮਾਨ ਰਹੋ।

*****